

ХУЛОСАИ
ШУРОИ ДИССЕРТАТСИОНИИ 6D.KOA-028-И НАЗДИ
ДОНИШГОҲИ ДАВЛАТИИ ОМУЌГОРИИ ТОЧИКИСТОН БА НОМИ
САДРИДДИН АЙНӢ

аз рӯи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик.

Парвандаи аттестатсионии № _____

Қарори Шурои диссертатсионӣ аз 7 октябри соли 2021

Барои сазовор донишҷӯи Хайдарова Бисаноат Умаровна, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик.

Диссертатсияи Хайдарова Бисаноат Умаровна дар мавзӯи “Анъанаҳои адабиёти классикии форсии тоҷикӣ дар осори Мирзо Шӯҳри Хучандӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.01.– Адабиёти тоҷик, аз тарафи Шурои диссертатсионии 6D.KOA-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ (ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121) барои ҳимоя пазируфта шудааст (**Қарори №42, аз 27.05.2021**).

Диссертант Хайдарова Бисаноат Умаровна, соли таваллудаш 1974, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, аъзои ХХДТ, оиладор.

Диссертант соли 1996 шуъбаи рӯзонаи факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуровро бо ихтисоси забон ва адабиёти тоҷик (ДТО №0013075) хатм намудааст. Аз 22-юми феврالی соли 2018 бо қарори № 8-и Шурои олимони Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров ба сифати унвонҷӯи кафедраи адабиёти классикии факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров қабул карда шудааст.

Аз сентябри соли 2016 ба ҳайси омӯзгори кафедраи забон ва адабиёти тоҷики Коллеҷи омӯзгории Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров фаъолият дорад.

Диссертатсия дар кафедраи адабиёти классикии Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров иҷро гардидааст.
Роҳбари илмӣ: Мирзо Муллоаҳмад - доктори илмҳои филологӣ, узви вобастаи АМИТ, сарҳодими илмии Институти омӯзиши масъалаҳои Осиё ва Аврупои АМИТ.

Муқарризони расмӣ:

Низомӣ Мухриддин Зайниддин - доктори илмҳои филологӣ, дотсент, ректори Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода.

Одинаев Нурмаҳмад Сафарович - номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи технологии Тоҷикистон.

Муассисаи пешбар - Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав.

Дар хулосаи мусбати додашудаи муассиса аз тарафи номзади илмҳои филологӣ, дотсент Ахмадов Сафармад Гадомадович – мудири кафедраи адабиёти тоҷики ДДБ ба номи Носири Хусрав тасдиқ шудааст, зикр гардидааст, ки диссертатсияи Ҳайдарова Бисаноат Умаровна дар мавзӯи “Анъанаҳои адабиёти классикии форсии тоҷикӣ дар осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ” таҳқиқоти пурра анҷомёфтаи илмӣ буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, комилан, ҷавобгӯ аст ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология, аз рӯи ихтисоси 10.01.01.- Адабиёти тоҷик мебошад.

Мазмун ва муҳтавои диссертатсия бо автореферат, ки бо ду забон: тоҷикӣ ва русӣ таълиф гардидааст, мувофиқати комил дошта, мундариҷаи корро яққоя бо 7 мақолаи таълифнамудаи муаллиф пурра инъикос мекунад.

Аз ҳамин рӯ, даст ба таълифи диссертатсияи номзадӣ задани муҳаққиқ Ҳайдарова Бисаноат Умаровна дар мавзӯи “Анъанаҳои адабиёти классикии форсии тоҷикӣ дар осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ” шоистаи таҳсин ва дастгирӣ мебошад.

Дар канори дастовардҳо дар диссертатсия баъзе камбудҳои ҷузъӣ низ ба мушоҳида мерасанд, ки ислоҳи онҳо боиси такмили ҳусни таҳқиқот хоҳанд буд:

1. Хулосаи боби аввал бисёр мухтасар аст. Ҳарчанд дар ин бахши диссертатсия муҳаққиқ барои тадвини нусхаи илмӣ-интиқодии девони Шӯҳии Хучандӣ пешниҳодҳои ҷолибе кардааст, вале дар маҷмуъ матолиби дар ин боб баррасигардида ба сурати лозима хулоса ва ҷамъбаст нагардидаанд.

2. Дар баргардонии баъзе аз абёти шоир ба хатти кириллӣ ғалатҳои роҳ ёфтааст. Барои мисол, дар байти зер ба ҷойи вожаи “**ҷӯшдидаи**” калимаи “**ҷӯшдидаам**” оварда шудааст:

Баҳрему **ҷӯшдидаам** тӯфони ҳодисот,

Киштии Нӯҳ раҳ набарад дар канори мо (диссертатсия, сах. 80).

3. Дар баъзе абёти ҳамчун шавоҳид овардашуда ҳуруф ва калимоти зиёдати ба вазни шеър ҳалал ворид намудаанд. Барои мисол, дар калимаи “Хусравон”-и байти зер пасванди ҷамъбандӣ зиёдати:

Аз пардагоҳи чарх ҳамин мерасад ба гӯш:

Ку **Хусравони** нишаста дар ин шомӣёнаҳо (сах. 50).

4. Дар диссертатсия хатоҳои услубӣ, имлоӣ ва техникӣ низ мушоҳида мешаванд.-

Номгӯи муҳимтарин қорхое, ки муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамоянд, чунин аст:

А) Мақолаҳои илмие, ки дар нашрияҳои тақризӣ бонуфузи тавсияшудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Вазорати маориф ва илми Федератсияи Русия ба таъъ расидаанд:

[1-М]. Ҳайдарова Б. **Назари иҷтимоии Шӯҳии Хучандӣ**/ Ҳайдарова Б./ Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе: Сино, 2019, №7. ISSN 2413-516X. –с.204-207

[2-М]. Ҳайдарова Б. **Нахустин муҳаққиқи рӯзгору осори Шӯҳии Хучандӣ** /Ҳайдарова Б./ Суханшиносӣ. Душанбе, 2020, №2, ISSN 2308-7420. с.138-145.

[3-М]. Ҳайдарова Б. **Бозтоби масъалаҳои ҳаёту эҷодиёти Мирзо Шӯҳии Хучандӣ дар осори таҳқиқӣ**. Суханшиносӣ. Душанбе. 2020 №3, . ISSN 2308-7420. с.107-118

[4-М]. Ҳайдарова Б. **Сувари ҳаёл дар шеъри Мирзо Шӯҳии Хучандӣ**/ Ҳайдарова Б./ Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. –Душанбе: Сино, 2020, №7с.ISSN 2413-516X.с. 336-340

[5-М]. Ҳайдарова Б. **Нақду баррасии баҳсҳо перомунӣ рӯзгору осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ** / Ҳайдарова Б./ Номаи донишгоҳ.-Хучанд: "Нури маърифат", 2021, №1 (66) 2077-4990. с.108-114

Б) Мақолаҳои, ки дар нашрияҳо ва маҷаллаҳои илмӣ ба таърифи расидаанд:

[6-М]. Ҳайдарова Б. **Мирзо Шӯҳии Хучандӣ суханвари мумтоз “Найистони маърифат”**. К. 1. Хучанд: - Ношир, 2018, 544-302

[7-М]. Ҳайдарова Б. **Масоили мазҳабиву ирфонӣ аз назари Шӯҳии Хучандӣ “Найистони маърифат”**. К. 2. Хучанд: - Ношир, 2019, 704- 98

Ба автореферати диссертатсия тақризи зерин ворид шудаанд:

Тақризи **Қаландариён Ҳоким Сафар** – доктори илмҳои филологӣ, директори Институти илмҳои гуманитарии ба номи академик Баходур Искандарови Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон (ВМКБ, шаҳри Хоруг).

Тақризи мусбат буда, дар он зикр шудааст, ки сарфи назар аз ҳама муваффақият ва дастовардҳо, дар автореферати диссертатсия баъзе камбудӣ ва норасоӣҳо ба назар расиданд, ки номбар намудани онҳо ба фоидаи кор хоҳад буд:

- Қойи баҳс нест, ки Шӯҳии Хучандӣ на аз он шоирони маъруфе аст, ки ба воситаи ашъораш раванди адабиётро тағйир дода бошад ва ё аз шоирони бузурги таъсиргузор маҳсуб ёбад, аммо мероси бозмонда аз ӯ метавонад вазъияти адабии замони муайянро то андозае ташхис намояд. Аз ин рӯ, хуб мешуд, агар муаллиф дар зербоби алоҳида аз назари ҷомеашиносии адабиёт, ки адабиётро ҳамчун захираи иттилооти арзишманди иҷтимоӣ, ҳамчун воситаи муосири таҳлили воқеияти иҷтимоӣ ва ҳамчун фазои фарҳангӣ барои таҷрибаҳои башардӯстона медонад, ба ин мавзӯ таваҷҷуҳ менамуд.

- Дар автореферати рисола ҷиҳатҳои ҳосилшудаи ҳунарии шеъри Мирзо Шӯҳии Хучандӣ, ки ашъори ӯро ҳамчун шоир аз шоирони пешин ва муосираш мутамоӣ намояд, равшан баррасӣ ва таҳлил нашудааст, ки ин масъалаи асосии мавзӯи рисола мебошад.

Тақризи **Ҳамидова Тӯтихон Маруфовна** – номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи илмҳои иҷтимоӣ-гуманитарии Филиали Донишгоҳи

миллии тадқиқоти "Донишкадаи энергетикаи Москва" дар шаҳри Душанбе мусбат буда, зикр шудааст, ки диссертатсияи мазкур дар бораи як намояндаи барҷастаи адабиёти асри XVIII буда, муҳаққиқ тавонистааст, сахми Шӯҳии Хучандиро дар таърихи адабиёти форсии тоҷикӣ ҳамчун суҳанвари мумтоз, эҷодкор бо ашъори нобаш дар таҳаввулоти ояндаи адабиёи тоҷик нишон диҳад.

Тақризи **Султонмамадова Умеда Алимамадовна** - номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забони тоҷикӣ ва ҳуҷҷатнигории Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мусбат буда, баъзе нуқтаҳои баҳсталаб ба мушоҳида мерасанд, ки ислоҳи минбаъдаи онҳо боиси болоравии ҳусни таҳқиқот хоҳад гардид:

1. Вазъи адабии Мовароуннаҳр дар боби аввал баррасӣ шудааст, вале маълум аст, ки таърихи адабиёти тоҷик дар ин давра дар иртибот бо доираҳои адабии Хуросуи Эрон ва Ҳинд ривоч меёфт, аз ин рӯ, аз равобити адабии доираҳои мазкур суҳан ба миён наовардан дар ин маврид шоистаи кори илмӣ нест.

2. Сабки шеърии Мирзо Шӯҳии Хучандӣ ҳам дар рисола ба таври илмӣ таҳқиқу пажӯҳиш нагардидааст.

Тақризи **Ҷургосиев Муллоаҳмадшо Ҷургосиевич** - номзади илмҳои филологӣ, омӯзгори калони кафедраи фалсафа ва сиёсатшиносии Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Шириншоҳ Шохтемур, мусбат буда, зикр мегардад, ки баъзе нуқсонҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи саривактии онҳоро ба манфиати кор медемонем:

- Хулосаҳои автореферат фикрҳои дар ҳар ҷаҳор боби кор фарогирифтаро инъикос менамояд. Аммо автореферат аз камбудии имлоиву техникаи оғӣ набуда (сах. 3, 15, 21), аз нигоҳи мо, қисмати бо забони русӣ интишорёфтааш каме таҳрирталаб аст.

Тақризи **Оқилова Саноат Аҳмадовна** - номзади илмҳои филологӣ, котиби Шурои олимони Муассисаи давлатии таълимии Донишкадаи иқтисод ва савдои Донишгоҳи давлатии тичорати Тоҷикистон дар шаҳри Хучанд мусбат буда, як қатор камбудии норасоии ҷойдоранд, ки ислоҳи он ба салоҳи кори диссертант буда, ҷиҳати афзудани арзиши илмиву амалии он мегардад:

-Муаррифии нусхаҳои девони Шӯҳии Хучандӣ боз ҳам тақмил меҷаҳад;

-Таҳлили мавзӯиву ҳунарии ғазалиёти суҳанварро вусъат додан ба манфиати кор хоҳад буд;

-Дар диссертатсия ҷо-ҷо ғалатҳои имлоиву техникаи ба ҷашм мерасанд, ки ислоҳи он ба салоҳи кори диссертант аст.

Тақризи **Каримов Аслам Аъзамҷонович** - номзади илмҳои филологӣ, дотсент, мудири кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон дар шаҳри Хучанд, мусбат буда, дар фишурда бархе камбудии норасоии низ ба ҷашм мерасанд:

-Тақмил додани муқаддимаи диссертатсия, ҳосатан, қисмати дарачаи омӯзиши он;

-Мукамалтар сохтани хулосаи бобҳои диссертатсия, махсусан, боби якуму сеюм;

-Дар диссертатсия баъзе ғалатҳои имлоиву техника ба назар мерасанд.

Тақризи **Раҳматов Баҳром Аҳмадҷонович** - номзади илмҳои филологӣ, директори Муассисаи давлатии “Маркази илмии Камоли Хучандӣ” мусбат буда, чанд нуктае барои ислоҳи кор ироа гардидааст:

-Дар масъалаи номгузориҳои фаслҳо бояд диққат дода шавад. Чунончи, номи фаслҳои “Таркиби жанриҳои девони Мирзо Шӯҳии Хучандӣ (боби аввал, фасли ду) ва “Муҳтаво ва таркиби осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ” (боби ду, фасли аввал) аз ҷиҳати оҳангнокии ва истилоҳи адабиётшиносӣ он қадар дуруст нест;

-Дар автореферат фасли “Нигоҳе ба таърихи таҳқиқи омӯзиши рӯзгор ва осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ” (саҳ 10) хеле муъҷаз баён шудааст;

- Ғалатҳои имловӣ (с. 9, 11, 13...) ва услубӣ “...доираи адабиёти Мовароуннахр...” (с.4), “Яке аз усулҳои ироаи маъниҳои хотир дар ашъори Шӯҳӣ ин ба асмои таърихӣ ва динӣ мебошад” қиддан бозбинӣ шавад.

Интиҳоби муқарризи расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевосита дар соҳаи адабиёти тоҷик муқобалавӣ буда, дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф карданд, ки мазмун ва муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур наздикӣ дорад. Муассисаи пешбар яке аз муассисаҳои бонуфузи илмии соҳаи филология дар ҷумҳурӣ ба ҳисоб рафта, бо мутахассисони варзидаи худ дар самти таҳқиқи таҳлили масоили умдаи адабиётшиносии тоҷик хеле маъруф гардидааст.

Шурои диссертатсионӣ таъкид менамояд, ки унвонҷӯ дар асоси маводи зарурӣ ва фаровон анъанаҳои адабиёти классикии форсии тоҷикӣ дар осори Мирзо Шӯҳии Хучандиро ба таври амиқ мавриди таҳлил ва баррасӣ қарор додааст.

Аҳамияти назариявии таҳқиқот аз он иборат аст, ки натиҷаҳои он ба хусусиятҳои бадеӣ ва сабки ашъори шоир ва масъалаҳои марбут ба рӯзгору осори боқимондаи он равшанӣ андохта, арзиши эҷодии ӯ ва мавқеи онро дар таърихи адабиёти форсии тоҷикӣ, ба хусус дар асри XVIII муайян ва мушаххас менамояд. Бори аввал дар адабиётшиносии тоҷик рӯзгор ва осори Мирзо Шӯҳии Хучандӣ аз назари сабку услуб ва ҳунари шоир бо назардошти манбаҳои нави илмиву таърихӣ ба риштаи таҳқиқи кашаида мешавад. Дар таҳқиқоти қаблӣ оид ба зиндагиномаи шоир, ҳунари шоирӣ ва мақоми Мирзо Шӯҳии Хучандӣ ба тариқи густурда мавриди омӯзиш қарор надошт ва ин рисола барои пур кардани ҳолигоҳи омӯзиши аҳволу осори шуарои омӯхтанашудаи ин давр хизмат хоҳад кард. Рисола метавонад ҳамчун маводи муътамад ва мустанади барои таҳияи осори илмӣ-таҳқиқотии марбут ба садаи XVIII ба кор равад. Гузашта аз ин, дар таълифи китобҳои таълимӣ, лексияҳои устодони донишгоҳ, омӯзишгоҳҳо ва мактабҳои миёнаву махсус судманд аст.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои илмии бадастомада метавонад, дар таълифи китобҳои дарсии мактабҳои

олии риштаи адабиёт ва мактабҳои миёна, дастурҳои таълимӣ оид ба таърихи таҳаввули навҳои адабӣ, адабиёти форсии тоҷикӣ дар асри XVIII истифода гардад. Инчунин аз маводи диссертатсия хангоми омодагии курси лексияҳо аз адабиёти давраи мазкур ва гузаронидани семинару курсҳои махсус дар мавзӯҳои “Адабиёти тоҷик дар асри XVIII”, “Назарияи анвои адабӣ” дар факултетҳои забон ва адабиёти тоҷики коллеҷҳо ва мактабҳои олии кишвар метавон истифода намуд.

Асосҳои назариявӣ ва методологии таҳқиқот. Дар рисола равиши муқоисавӣ-таҳлилӣ ба қор гирифта шуда, дар баробари қорбандии усули мазкур равиши тавсифӣ ва омӯри низ мавриди истифода қарор гирифтааст. Ҳамзамон, аз усули таҳқиқи олимони ватаниву хориҷӣ, монанди Садриддин Айнӣ, Евгений Эдуардович Бертелс, Иосиф Самуилович Брагинский, Аҳмад Гулчини Маонӣ, Парвиз Нотили Хонларӣ, Саидризои Нақавӣ, Абдулхусайни Зарринқӯб, Абдулғанӣ Мирзоев, Иосиф Брагинский, Расул Ҳодизода, Баҳром Сирус, Носирҷон Маъсумӣ, Садрӣ Саъдиев, Саҳобиддин Сиддиқ, Султонмурод Воҳидов, Субҳон Амиркулов, Абдулманнон Насриддинов, Мирзо Муллоаҳмад, Усмон Каримов, Эргашалӣ Шодиев, Саъдулло Асадуллоев истифода бурда шудааст.

Нуктаҳои ҳимояшавандаи диссертатсия:

- ҷараёни таҳаввул ва тақомули адабиёти тоҷик дар асри XVIII аз нигоҳи мавзӯ ва мундариҷа, шаклу услуб, анвои шеърӣ, воситаҳои тасвири бадеӣ бо баҳрабардорӣ аз суннат ва анъанаҳои қадими мавҷуд дар адабиёти умумифорсӣ қарор доштааст;

- асри XVIII аз нигоҳи воқеа ва ҳодисаҳои сиёсӣ, дигаргуниҳои адабӣ ва таҳаввулоти таърихӣ қобили омӯзишу баррасӣ аз дидгоҳи нав мебошад;

- бозтоби масъалаҳои иҷтимоӣ ва воқеаҳои таърихӣ дар асарҳои бадеӣ, хоса дар ғазалиёти шоирон боиси рушди ашъори иҷтимоӣ гардид;

- рӯзгору осори Мирзо Шӯҳрии Хучандӣ дар асарҳои адабиётшиносӣ ва матбуот бо ихтилофи назарҳои гуногун дарҷ ёфтааст;

- нақду баррасии маводи таҳқиқии омӯзишу пажӯҳиши рӯзгору осори шоир дар осори адабиётшиносӣ ва матбуоти давр аз масоили муҳим арзёбӣ мешавад;

- таркиби анвои адабии девонҳои мавҷуди шоир гуногун ва дорои аҳамияти адабии хос мебошад;

- тавсифи нусхаҳои қаламии девони Шӯҳӣ ва муайяну мушаххас намудани навҳо ва теъдоди абёти онҳо дар шинохти қомили эҷодиёти шоир мусоидат хоҳад кард;

- мавзӯҳои меҳварии ғазалиёти шоир ишқ, ирфон, масъалаҳои иҷтимоӣ буда, ин гуна ашъор бахши асосии мероси адабии ӯ мебошанд;

- ашъори ирфонии шоир дар баробари масоили назарӣ бо таълими одоби ахлоқи ҳамида, талқини сабру қаноат ва таҳаммулпазирӣ, парҳезгорӣ ва арҷ гузоштани илму маърифат ҳамроҳ будааст;

- анъанаҳои адабии форсии тоҷикӣ дар осори бадеии Мирзо Шӯҳии Хучандӣ бештар дар навъҳои ғазал, қасида, маснавӣ, қитъаҳои таърихӣ идома дошта, таъсири нуфузи осори шоирони номваре, чун Ҳофизӣ Шерозӣ, Сайидои Насафӣ, Соибӣ Табретӣ, Бедил ва Шайдои Хучандӣ бар осори Шӯҳӣ мубарҳан аст;

- таъсири шоирони сабки ҳиндӣ дар ғазалиёти шоир аз тақозои сабки ҳокими асри ӯ мебошад, ки дар адабиёти Мовароуннаҳр дар ин аҳд беш аз дигар сабкҳо будааст;

- ҳусни баён, латофати забон ва воситаҳои тасвири бадеӣ дар ғазалҳои шоир дар робита бо мавзӯи муҳтавои ғазалиёт сурат гирифтааст;

- дар истифодаи санъатҳои бадеӣ ва авзони шеърӣ ҳам шоир дар партави анъанаҳои адабиёти гузашта қарор дошта, аз маъмултарин авзон, қофия ва ороҳои адабӣ истифода кардааст.

Саҳми фардӣ муҳаққик дар он зухур меёбад, ки ӯ умдатарин масъалаҳои омӯхтанашудаи рӯзгор ва осори Мирзо Шӯҳии Хучандиро дар асоси сарчашмаҳои дасти аввал, аз ҷумла ду нусхаи хаттии девони шоир мавриди пажӯҳиш қарор дода, саҳву хатоҳои дар ин самт эҷодшударо ба ислоҳ оварда, ҷойгоҳи шоирро дар адабиёти асри XVIII тоҷик таъин кардааст. Натиҷаҳои асосии пажӯҳиш дар диссертатсия ва гузориши мақолаҳои нашрнамудаи муаллиф дарҷ ёфтааст, ки андешаҳои фавқро тақвият мебахшанд.

Чаласаи Шурои диссертатсионӣ 6D.KOA-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни рӯзи 7 октябри соли 2021 дар бораи ба Ҳайдарова Бисаноат Умаровна додани дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ, аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шурои диссертатсионӣ аз шумораи умумии 17 нафар аъзои Шурои диссертатсионӣ, 15 нафар иштирок дошт, ки аз ин 5 нафар аз рӯйи ихтисоси 10.01.01. – Адабиёти тоҷик мебошанд, дар чаласа иштирок доштанд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» 15 нафар, «зид» - нест, «бюллетени безътибор» - нест.

Раиси Шурои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои филологӣ, профессор Худойдодов А.О.

Котиби илмӣ Шурои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент Мирзоалиева А.Ш.

7 октябри соли 2021